

netežko jo razume vsak, tudi manj muzikalno nabražen poslušavec. Instrumentacija je jasna in pride posebno pri drugem dejanju do popolne veljave. Ta opera se je ponavljala že trikrat in gotovo napolni še parkrat gledališče. Kljub svoji starosti vpliva še vedno s svojo humoristično - veselo glasbo. Pelo se je obče dobro. G. Orželskemu bi svetovali, naj bi v operi tudi igral in ne samo peval! Do igranja se je tu malo povspel in še tam, kjer se mu je zljubilo igrati, se je le šalil.

Izvrsten v mimiki in v igranju je bil g. Ranek (župan). Nikdar ni pretiraval, dasi ga ta vloga lahko zapelje do karikature. Pravi umetnik zna in vé, kako mora igrati; melodijo: „A jaz sem modra glava“ je pel tako drastično, kot svoje dni Pestkowski Kecalal.

Buren, a popolnoma zaslužen aplavz je žel gospod Ouřednik. Pohvaia je priklopela do vrhunca, ko je moral ponavljati krasno pesem o mladosti. Naše čestitke!

Orkester je premočno spremljal, in če smo bili z opero prav zadovoljni, za kar gre zasluga v prvi vrsti g. kapelniku Benišku.

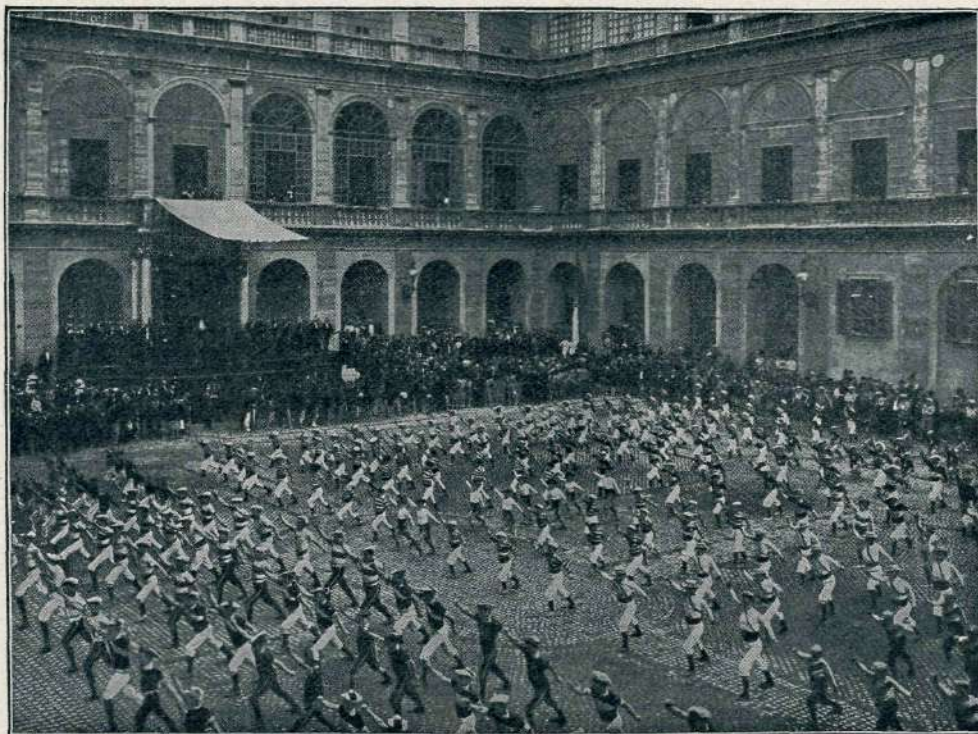
19. oktobra se je pela Čajkovskega „Pikova dama“. Opera je silno težka in za glasbenega laika docela nerazumljiva. Za naše razmere je uspela vrlo dobro. Temeljna ideja opere — sujet je zajet iz Puškina — je temna, da, nekako grozna. Ko poslušamo to godbo strasti, nam je tesno pri srcu. Glavni trije

motivi, motiv ljubezni, treh kvart starkinih in motiv igralne strasti so mojstrsko prepleteni drug v drugega. Zmaga vedno motiv igranja. Pri tem je pozabil skladatelj na nemalih mestih solistov in porabil vso moč za orkester; s tem hočem reči, da je položil glavno moč v slikanje miljeja, kar se mu je tudi krasno posrečilo. Milje v drugem dejanju, prizor v vojašnici, je tako mojstrski, da najde težko vredne paralele v glasbi. Opera je težka, vrhunec Čajkovskega. Malo veselih stavkov je v nji, in še ti so izvedeni v žalostni ruski instrumentaciji. Od te se je skladatelj emancipiral le v medigri, v melodrami, ki je zložena popolnoma v Mozartovem slogu.

Gosp. Orželski (Herman) je topot igral res jako dobro; a za to naporno vlogo njegov glas ni bil posebno prikladen. G. Stolzova (grofica) nam je pokazala topot v svoji mali vlogi vso svojo moč, in njen pianissimo pred smrtjo, ko se ji porajajo v duši spomini na preteklost, ne bi bil v nečast dvorni operi G. Skalova je pela izvrstno, druge vloge pa so manjše. Opera je dobro uspela, častno za nas. A. a.

José Maria de Heredia, znani francoski pesnik, s katerim se je bavil tudi „Dom in Svet“ v spisu „Moderna francoska lirika“, je umrl dne 3. okt. t. l. na svojem posestvu v Parizu star 64 let.

Camille Saint-Saëns, najglasovitejši med francoskimi instrumentalnimi skladatelji, je praznoval nedavno svojo sedemdesetletnico.

Katol. mladeniška društva telovadijo pred papežem v Vatikanu.